

Sygnatura akt I C 2558/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Jelenia Góra, dnia 14-11-2013 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Paweł Siwek

Protokolant: Marcin Szczypiński

po rozpoznaniu w dniu 14-11-2013 r. w Jeleniej Górze

sprawy z powództwa Z. P.

przeciwko (...) S.A. w S.

o zapłatę

I. powództwo oddała,

II. zasądza od powoda Z. P. na rzecz strony pozwanej (...) S.A. w S. kwotę 1.200 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 06 grudnia 2012 r. Z. P. domagał się zasądzenia od strony pozwanej (...) S.A. w S. kwoty 9.265,90 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 13 listopada 2010 r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w dniu 26 sierpnia 2010 r. około godziny 15.40 w J. na skrzyżowaniu z ulicą (...) miał wypadek w wyniku którego doszło do uszkodzenia między innymi pojazdu osobowego marki A. (...) o numerze rejestracyjnym (...), stanowiącego własność powoda. Sprawcą szkody okazał się Z. K., kierujący pojazdem marki C. o numerze rejestracyjnym (...). Na skutek wypadku pojazd powoda został wyłączony z ruchu.

Z. P. z powodu braku możliwości korzystania z własnego pojazdu, między innymi w celu dojazdu do pracy w J., w dniu 26 sierpnia 2010 r. zawarł z (...) sp. z o.o. umowę najmu pojazdu marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Zwrot wynajętego pojazdu nastąpił w dniu 29 października 2010 r. Całkowity koszt najmu pojazdu zastępczego przez okres 63 dni wyniósł 11.913,30 zł brutto.

Ostateczna decyzja Ubezpieczyciela co do sposobu likwidacji została wydana dopiero w dniu 25 listopada 2010 r. Zgodnie z jego treścią Ubezpieczyciel przyznał poszkodowanemu odszkodowanie w kwocie 9.078,54 zł, odpowiadające wartości wynikającej z przedłożonej wcześniej przez zakład naprawczy faktury VAT nr (...). Wyплата przedmiotowego odszkodowania nastąpiła w dniu 29 listopada 2010 r.

W celu zakończenia procesu likwidacji szkody, na skutek ponownego żądania zwrotu kosztów z tytułu najmu pojazdu zastępczego, strona pozwana w dniu 27 stycznia 2011 r. wypłaciła powodowi część należności w kwocie 2.647,40 zł. Jak wynikało z decyzji z dnia 25 stycznia 2011 r., strona pozwana co do zasady uznała żądanie poszkodowanego w przedmiocie wypłaty odszkodowania z tytułu zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego (tj. uznała zasadność uprawnienia do wynajęcia pojazdu oraz zaakceptowała wysokość stawki czynszu za jeden dzień najmu). Sporna okazała się jedynie kwestia okresu najmu. Zdaniem strony pozwanej za uzasadniony uznać należało zwrot czynszu za

okres 14 dni, nie zaś za żądane 63 dni. Wobec powyższego za nieuzasadnione strona pozwana uznała żądanie zwrotu kwoty wykraczającej poza 2.647,40 zł, a zobrazowanej w fakturze nr (...) r. z dnia 29 października 2010 r.

Z uwagi, że strona pozwana wypłaciła poszkodowanemu jedynie część należności z tytułu najmu pojazdu zastępczego w wysokości 2.647,40 zł zasadne stało się żądanie pozostałej kwoty 9.265,90 zł.

W odpowiedzi na pozew (...) S.A. w S. wniosło o oddalenie powództwa.

W uzasadnieniu swojego stanowiska strona pozwana przyznała, że ponosi co do zasady odpowiedzialność za szkodę majątkową poniesioną w związku ze zdarzeniem z dnia 26 sierpnia 2010 r.

Jednak podtrzymała swoje stanowisko w kwestii zwrotu pieniędzy za wynajem pojazdu zastępczego. Zwrot kosztów wynajmu pojazdu zastępczego obejmuje ekonomicznie i technicznie uzasadniony okres przestoju. Ustala się go w oparciu o podaną przez producenta pojazdu technologię naprawy określającą czas niezbędny do usunięcia uszkodzeń wraz z czasem organizacyjnym. Ubezpieczyciel uznał 3 dni oczekiwania na oględziny, 4 dni technologicznego czasu naprawy oraz 7 dni organizacyjne.

Brak jest podstawy prawnej do pokrywania przez ubezpieczyciela czasu za wynajem samochodu tak znacząco przekraczający technologiczny okres naprawy i tzw. dni organizacyjne.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Na skutek kolizji drogowej w dniu 26 sierpnia 2010 r. uszkodzeniu uległ samochód marki A. (...), o numerze rejestracyjnym (...), stanowiący własność Z. P..

Sprawca zdarzenia był ubezpieczony w (...) S.A. w S..

(Dowód: - okoliczność bezsporna

- notatka informacyjna k. 9, 73, 138)

(...) S.A. w S. przyjęło odpowiedzialność za szkodę.

(Dowód: - okoliczność bezsporna)

W dniu 26 sierpnia 2010 r. Z. P. zawarł z (...) sp. z o.o. w J. umowę najmu pojazdu marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...).

(Dowód: - umowa z dnia 26.08.2010 r. k. 10 – 11, 65 - 66)

W dniu 29 października 2010 r. (...) sp. z o.o. w J. wystawił Z. P. fakturę VAT nr (...) na kwotę 11.913,30 zł za wypożyczenie samochodu.

(Dowód: - faktura VAT nr (...) z dnia 29.10.2010 r. k. 12, 67)

Z. P. wykorzystywał samochód zastępczy do dojazdów do pracy i domu.

(Dowód: - zaświadczenie z dnia 28.12.2010 r. k. 13, 64

- oświadczenie z dnia 28.12.2010 r. k. 14, 63)

W dniu 27 sierpnia 2010 r. pracownik (...) sp. z o.o. w J., wobec niemożności skontaktowania telefonicznie się z (...) S.A. w S., wiadomością e-mail powiadomił ubezpieczyciela o zdarzeniu oraz o wypożyczeniu przez Z. P. pojazdu zastępczego.

(Dowód: - wiadomość e-mail z dnia 27.08.2010 r. k. 15)

W dniu 13 września 2010 r. pracownik (...) sp. z o.o. w J. wiadomością e-mail ponaglił (...) S.A. w S. do nadesłania informacji o wyliczeniu wartości szkody, przypominając równocześnie że poszkodowany korzysta z pojazdu zastępczego.

Kolejne ponaglenie zostało wysłane w dniu 27 września 2010 r.

(Dowód: - wiadomość e-mail z dnia 13.09.2010 r. k. 18

- wiadomość e-mail z dnia 27.09.2010 r. k. 19)

W dniu 07 października 2010 r. wobec otrzymania wyceny uszkodzonego pojazdu (...) sp. z o.o. w J. zaproponował (...) S.A. w S. naprawę auta w zryczałtowanej kwocie 9.078,54 zł.

(Dowód: - wiadomość e-mail z dnia 07.10.2010 r. k. 20)

W dniu 28 października 2010 r. została wykonana naprawa uszkodzonego pojazdu i została wystawiona z tego tytułu faktura VAT nr (...) na kwotę 9.078,54 zł.

(Dowód: - faktura VAT nr (...) z dnia 28.10.2010 r. k. 33)

Pismem z dnia 25 stycznia 2011 r. (...) S.A. w S. przyznało Z. P. odszkodowanie z tytułu wynajmu pojazdu zastępczego w kwocie 2.647,40 zł.

(Dowód: - pismo z dnia 25.01.2011 r. k. 36)

Z. P. z tytułu wynajmu pojazdu zastępczego nie poniósł żadnych kosztów.

(Dowód: - zeznania świadka K. L. k. 161 - 162

- zeznania powoda Z. P. k. 192v – 193)

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie bezspornym było, że na skutek kolizji drogowej uszkodzeniu uległ samochód marki A. (...), o numerze rejestracyjnym (...), stanowiący własność Z. P. oraz że sprawca zdarzenia był ubezpieczony w (...) S.A. w S..

Jak przyznała sama strona pozwana w odpowiedzi na pozew, przyjęła ona odpowiedzialność za szkodę oraz wypłaciła odszkodowanie z tytułu szkody w pojeździe. Powyższą okoliczność potwierdził powód w uzasadnieniu swojego pozwu.

Strona pozwana przyznała również, że wypłaciła powodowi odszkodowanie z tytułu wynajmu pojazdu zastępczego za okres 14 dni.

Natomiast przedmiotem sporu pomiędzy stronami były pozostałe 49 dni kosztów wynajmu pojazdu zastępczego, które ubezpieczyciel uznał za nieuzasadnione.

W ocenie Sądu Rejonowego należało jednak zwrócić uwagę na inną kwestię.

Zgodnie z art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę.

Na mocy art. 822 § 1 i 4 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela.

Stosownie zaś do treści art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r., o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2003 r., Nr 124, poz. 1152 z późn. zm.) zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie lub świadczenie z tytułu ubezpieczenia obowiązkowego na podstawie uznania roszczenia uprawnionego z umowy ubezpieczenia w wyniku ustaleń, zawartej z nim ugody, prawomocnego orzeczenia sądu lub w sposób określony w przepisach ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta.

Zgodnie z wyżej cytowanym art. 822 § 1 k.c. oraz art. 34 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, odpowiedzialność zakładu ubezpieczeń z tytułu ubezpieczenia OC ma charakter wtórny wobec odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem, nie może ona wykraczać poza granice odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub osoby kierującej pojazdem, a ponadto zakres obowiązku odszkodowawczego zakładu ubezpieczeń jest ograniczony do wysokości sumy gwarancyjnej.

Na mocy natomiast art. 363 § 1 k.c. naprawienie szkody powinno nastąpić według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Ze względu jednakże na regulację art. 805 § 2 pkt. 1 k.c. odpowiedzialność zakładu ubezpieczeń ogranicza się do wypłaty odszkodowania w pieniądzu.

I w tym miejscu należało wskazać, że zgodnie z ugruntowanym orzecznictwem obowiązek naprawienia szkody przez wypłatę odpowiedniej sumy pieniężnej nie jest uzależniony od tego, czy poszkodowany dokonał naprawy rzeczy i czy w ogóle zamierza ją naprawiać (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 maja 2002 r., V CKN 1273/00, Lex nr 55515).

Jednakże odnośnie kosztów wynajmu pojazdu zastępczego wskazuje się, że w przypadku wydatków związanych z wynajmem pojazdu zastępczego zwrotowi mogą podlegać tylko wydatki rzeczywiście poniesione, albowiem w przypadku najmu pojazdu zastępczego strata majątkowa powstaje dopiero z chwilą poniesienia kosztów tego najmu (tak: uchwała składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 2011 r., III CZP 5/11, OSNC 2012/3/28).

Tymczasem jak wynika z zeznań świadka K. L. złożonych na rozprawie w dniu 09 maja 2013 r. oraz zeznań samego powoda złożonych na rozprawie w dniu 14 listopada 2013 r., nie poniósł on żadnych wydatków związanych z wynajmem pojazdu zastępczego.

Skoro zatem Z. P. w rzeczywistości nie poniósł kosztów wynajmu pojazdu zastępczego, nie mógł on obecnie domagać się zwrotu tych kosztów.

I bez znaczenia było, że strona pozwana uznała zasadność kosztów wynajmu pojazdu zastępczego za okres 14 dni. Trzeba było bowiem wskazać, że podstawą wypłaty w tym zakresie odszkodowania była faktura VAT nr (...) z dnia 29 października 2010 r. wystawiona na powoda.

Z żadnych dokumentów znajdujących się w aktach sprawy nie wynikało, że strona pozwana miała świadomość tego że faktura nie została zapłacona.

W konsekwencji fakt zapłaty części kwoty z tytułu wynajmu pojazdu zastępczego nie mógł wpłynąć na ocenę, że wobec braku szkody wywołanej wynajęciem pojazdu zastępczego, żądanie powoda zawarte w pozwie było niezasadne.

I z tych też względów powództwo Z. P. podlegało oddaleniu.

O kosztach postępowania Sąd Rejonowy orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata lub radcę prawnego zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata lub radcy prawnego, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony.

W niniejszej sprawie na koszty te w przypadku strony pozwanej złożyły się koszty zastępstwa procesowego 1.200 zł (§ 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 z późn. zm.)).